

Machig Labdron'un Gizli Biyografisi

“John Crook ve James Low tarafından yazılan “Ladakh Yogileri: Budist Himalayalar’ın Münzevileri Arasında Kutsal Yolculuk” (Motilal Banarsidass, Delhi, 1997) ISBN 81-208-1462-2. Republished 2007 isimli kitabın James Low tarafından kaleme alınan 15.bölümünden alınmıştır.

Bu biyografi Chhimed Rigdzin Rinpoche'nin seyahatleri esnasında bulunduğu anonim bir metinden, kendisinin yardımı ile James Low tarafından İngilizce'ye çevrilmiştir.

Türkçe tercüme Mustafa Mert Çelebi tarafından 03.21'de hazırlanıp 08.24'te yenilenmiştir.

Kutsal Gurulara Selam Olsun.

Evvel zamanlarda Machig Labdron Gauri olarak bilinen bir Hint dakinisiydi. Sonra, bu dakini duyumsayan varlıklara fayda sağlamak adına Tibet'in merkezindeki Labs bölgesinde reenkarne olarak Tibet'e geldi. Babasının adı Khyega Cholha, annesinin adı Lumo Bumcham ve kardeşinin adı ise Khyega Khore idi. Yaşadıkları köy *Tsher* olarak bilinmekte ve Kartik takım yıldızının doğduğu sırtın altında doğu yakasında yer almaktaydı.

Machig için gelen evlilik teklifleri yağmur gibiydi, fakat o ailesiyle yaşamaya devam etmekteydi. Ancak günün birinde kuzey çobanlarından Kunga olarak bilinen zengin bir adam Machig'i ebeveynlerinden istedi ve onun kendilerine sunduğu zenginliği gören ebeveynleri Machig'i ona verdi.

Machig çobanın evine vardığında bu yörüklerin köyünde yiyecek bir öğün yemeği veya giyecek bir parça kıyafeti elde etmenin dahi bir zararlı eylemi (hayvanları öldürmek, onların derilerini ve yünlerini çalmak vb.) gerektirdiğini düşündü. Bu düşüncelerle Machig elleri titriyor gibi yaparak elindeki sıcak kil çömleği yere bıraktı. Bunun üzerine eşinin babası ve annesi ona şöyle sordu; *“Kızım, sağlığınla ilgili bir problemin mi var?”*

Machig bu soruyu şöyle yanıtladı; *“Evet, sağlığım iyi değil ve durumum daha da kötüleşebilir.”*

Kayınpederi ve kaynanası bu yanıtının üzerine ona inisiyasyon alması ve dini uygulama yapmasının kendisi için faydalı olabileceğini söylediler ancak yine de buna izin vermediler. Machig'in köyün aşağı bölgesinin ötesine gitmesi yasaklanmıştı. Ardından günün birinde Machig el ve ayaklarını kor ateş ile yaktı ve vücudunda kabarcıklar oluştu. Bunun üzerine eşinin ebeveynleri ona şöyle söylediler; *“Toprak sahibi tinler sana musallat olmuşlar.”*

Machig şöyle karşılık verdi; *“Evet, böyle bir musallattan muzdaripim ve onlar kesinlikle daha fazla rahatsızlık yaratacaklar.”*

Kayınpederi ve kaynanası bunun üzerine ona Vajrapani'nin mantrasını söylemenin kendisi için faydalı olabileceğini söylediler ancak yine de onun bu mantra'yı söylemek için gerekli yönergeyi almaya gitmesine de izin vermediler. O ise öyle düşündü; *“Benim için faydalı olan tek şey kutsal dharmadır.”*

Bütün bunların ardından Machig bir sabah inek sağmaya giderken muska kutusuna küçük bir altın bıçak gizledi, Ahıra girdiğinde inekleri sağacakmışçasına eğildi, sağım güğümünü bir kesme tahtası gibi aşağıya yerleştirdi ve yanına aldığı bıçakla her iki başparmağını da kesti. Bunun üzerine tüm çobanlar bağırmaya başladı: *“Ne yaptın sen! İster yün dokumak, ister inek sağlamak ya da her ne yaparsak yapalım, başparmaklar en gerekli şeydir, şimdi burayı terk et ve köyüne dön!”*

Böylece Machig ailesinin evine geri döndü ve ebeveynleri ona niçin döndüğünü sorduklarında, onlara baş parmaklarını enfeksiyon sebebiyle kaybettiğini ve bu olayın ardından çobanların kendisini kovduğunu söyleyip, dharmaya yoluna gitmesine izin vermeleri için yalvardı; *“Artık işe yaramaz bir kadını, lütfen dharmaya yoluna gitmeme izin verin.”*

Ebeveynleri onun bu isteğini şöyle yanıtladı; *“Başparmaklarını kaybetmiş olman o kadar da kötü bir şey değil, burada senden hoşlanan çok fazla kişi var ve seni onlardan hangisini kendine uygun bulursan ona vereceğiz.”*

Bu yanıtın ardından Machig şöyle söyledi: *“Jambuling'in mutlu kıtasında doğdum. Beş duyu organına eksiksizce sahip olarak kıymetli insan varoluşunu elde ettiğim bu zamanda benim için yararlı olan tek şey dharmadır. Dahası, beş elementten oluşan bu asılsız beden gökyüzündeki bir gökkuşağı gibidir. Ölümün efendisinin küçük rüzgarı onun içerisinde gelişerek hastalık ve acıya yol açacak, ardından er ya da geç dört uzvum tutmayacak, bir örümcek ağı ipi kadar incelen nefesim burnumdan zorlukla çıkacak ve acıkmama rağmen sadece su içebilmem mümkün olacak. İşte bu vakit dharmadan başka hiçbir şey bana yardımcı olamayacak. Basmakalıp insanların dünyevi yollarından hoşlanmıyorum. O yüzden şimdi eğer güneş batıdan doğacak veya herhangi birisi boğazımı kesecek dahi olsa bir “ev kadını” olmayacağım”.*

Bunları söyledikten sonra Machig babasına döndü ve dilinden şu şarkı döküldü;

*"Şefkatli guru babalara sığınıyor ve ediyorum onlara dua;
Merhametiniz ile tutun lütfen altı alemin her varlığını da.
Ve özellikle de beni, kutsayın ki bu dilenciye,
Girebileyim Dharma yoluna.
Önceleri ben, bu kız, inandım baba ocağıma,
Uygulama olarak çalıştım taş ve toprakla,
Ve netice olarak edildi büyük bir ev inşa.
Ancak öldüğüm gün kalacağım bu evi terk etmek zorunda,
Nihayetinde baba ocağı boştur,
Yoktur imkan ona bel bağlamaya,
Bu yüzden kalmayarak burada, gideceğim dharmaya yoluna.
Yapılacak işlere gelince baba ocağımda,
Sen, Baba, yapmalısın onları kendi başına!"*

Babası buna hiçbir yanıt vermedi. Ancak annesi şöyle söyledi; “Kızım, babana dharma uygulamak istediğini ve bu hayatın faaliyetlerinden hiçbirine müdahil olmayacağını söyledin. Ancak dharma uygulayan insanlar da fikirlerini değiştiriyor ve evlerine dönüyorlar. Dolayısıyla ebeveynlerinin seni vereceği eşe gitmelisin!

Machig buna şöyle yanıt verdi; “Anne, beni iyi dinle! Geçmişte doğanlar arasından ölmeyen bir kişi dahi yok ve şu anda doğmakta olanlardan da ölmeyecek bir kişi dahi olmayacak. Ölümün efendisi son derece uyanık ve kurnaz ve buna karşın elementlerden oluşan bu asılsız beden hiç de güvenilir değil. Vakit geldiğinde ve nefes burun deliklerinden ince bir örümcek ağı ipi gibi çıktığında dharma’dan yoksun olanlara yardım edebilecek hiçbir şey olmayacak. Anne şarkıma kulak ver!”

“Önceleri ben, senin kızın, inandım kocama.
Uygulama olarak yoğun bir aşk geliştirdim ona,
Ve netice olarak zihinlerimiz kavuştu uyuma.
Ancak öldüğüm vakit kalacağım tek başına gitmek zorunda.
Nihayetinde boş ve bel bağlanmazdır koca.
Ben, senin kızın, kalmayacağım burada,
Ve gideceğim Dharma yoluna.
Aşk beslemeye gelince bir adama,
Sen, anne, yapmalısın bunu kendi kocana!”

Annesi bu şarkıya şöyle yanıt verdi; “Öyleyse eğer bir veya iki yıl kumaş dokursan Dharma öğrenimini karşılamaya yetecek kadar para biriktirebilirsin. Ancak aksi takdirde Dharma yoluna giremeyecek ve perişan haldeki giysilerinle bizi rezil edeceksin.”

Machig bunun üzerine şöyle dedi; “Aramızda vücutlarına cüppeler giyip atlara binen adamlar var, ancak onların düşmanımızı, samsara’nın belalarını püskürtebildiğini hiç duymadım. Aramızda güzel yumuşak elbiseler giyen kadınlar var ancak onların düşmanımızı, samsaranın belalarını püskürtebildiğini hiç duymadım.”

“Hiç kimselerin olmadığı ıssız yerlerde, mağaralarını şapkaları olarak giymiş, sadece su içen ve yamalı kıyafetler giyenler – bu kişilerin samsara’nın belalarını püskürttiklerini duydum. Dolayısıyla kalpalar tersine de dönse, güneş batıdan da doğsa, birisi boğazımı kesecek de olsa, asla dokuma yapmayacağım.

Machig bunları söyledikten sonra annesine bir şarkı daha söyledi;

“Önceleri ben, senin kızın, inandım koyunlara,
Uygulama olarak yaptım tarama ile dokuma
Ve iyi bir dokumacı oldum sonunda.
Ancak öldüğüm gün olacağım gitmek zorunda,
Hiçbir giysi olmadan vücudumda.
Güzel yumuşak elbiselere güvenemem,
Çünkü nihayetinde boştur onlar da.
Ben senin kızın, kalmayacağım burada,
Ve gideceğim dharma yoluna.

Sen, anne, sahip olan koyunlara,
Yapmalısın bu işi kendi başına!”

Annesinin ardından bu defa da kardeşi Khyega Khore Machig’e yaklaştı ve şöyle dedi;

“Kardeşim, dharma uygulamak istiyorsun, ancak dharma istemek, inisiyasyonlar talep etmek, öğretiler almak ve tüm diğer şeyler için biraz paran olmalı. Kendisine sunacak hiçbir şeyin olmadan bir Guruya yaklaşman mümkün değil ve ayrıca bir dilenci olarak uygulama yaparsan insanlar iyi bir aileden geliyor olmana rağmen yiyecek bir parça yemeğin dahi olmadığını söyleyecekler. Dolayısıyla önce biraz para biriktir ve sonra da seni dharma’ya yollayalım.”

Machig buna şöyle yanıt verdi; *“Şimdi söyleyeceklerimi iyi düşün kardeşim. Büyük bir servete ve bir insanın isteyebileceği her şeye sahip de olsan, ölüm geldiğinde ve seni tereyağından kıl çeker gibi aldığında çırılçıplak gitmek zorunda kalacaksın. Sayılamayacak kadar çok kardeş ve akrabalar dahi olsa bu böyle olacak. Buna karşın ben, üç mücevhere bel bağlayan hiç kimsenin açlıktan öldüğünü işitmedim.”*

Ve ardından kardeşine şu şarkıyı söyledi:

*“Önceleri, ben, senin kız kardeşin, inandım yiyecek ile servete,
Sarıldım uygulama olarak eli sıkılık ve pintiliğe,
Ve yiyecek ile servet biriktirdim neticede,
Ancak varlıklı olmama rağmen,
Ellerim bomboş gideceğim öldüğümde,
Güvenemem yiyecek ve servete,
Çünkü onlar da boştur nihayetinde.
Sen, kardeşim, sahip olan yiyecek ve servete
Biriktirmelisin onları kendi başına!
Ben, senin kız kardeşin, kalmayacağım
burada,
Ve gideceğim Dharma yoluna.”*

Bu şarkının ardından Machig’in kardeşi gözyaşlarına boğuldu ve şöyle söyledi, *“Haklısın kardeşim. Ben, kendim dharma uygulayamam ama senin dharma uygulamana engel olmayacağım.”*

Ardından ise ona üç ölçü altın verdi.

Ancak bunu gören annesi *“Siz ne yaptığınızı sanıyorsunuz? Biriniz dharma yoluna gidiyor ve diğeriniz de ona bunun için para veriyorsunuz!”* diyerek altınları Machig’in elinden çekip aldı.

Machig bunun üzerine annesine şöyle söyledi; *“Anne, şunu iyi düşünmelisin.*

Bizim anlayışımız bir tilkinin kuyruğundan biraz daha uzun ve bizim hayatımız bir koyunun kuyruğundan bile daha kısadır. Ölümün efendisi bizler için pusuda bekliyor ve dört elementten oluşan bu asılsız beden kesinlikle yok olacak. O vakit akrabalar ve arkadaşlar etrafımıza toplanacak ve sahip olduğumuz her şeyle iliştiğimiz kesilecek.

Son nefesimizi verdiğimizde bize sadece dharma yardım edebilecek – bak ve o vakit sana yardım edebilecek başka bir şey olup olmadığını gör!

Bu altınları elimden aldın ancak ben yine de açlıktan ölmeyeceğim. Anne, bu şarkıma kulak ver.”

“Çim biçmeye gittiğimizde kuzeye,
Orağımız olmaması halinde,
Döneriz geriye boş ellerle.
Odun toplamaya gittiğimizde güneye,
Baltamız olmaması halinde,
Döneriz geriye boş ellerle.
Şimdi, edilmişken bu insan bedeni elde,
İnancımız olmaması halinde,
Elleri boş döneceğiz,
Bu fırsat ve özgürlüklerden de.
Tefekkür edebiliriz belki dönmek üzerine boş ellerle,
Ancak zordur katlanabilmek,
Utanç verici edimler ve olgunlaşan günahların yüküne.
Samsara’ya dikkat et anne,
Ben, senin kızın, kalmayacağım burada,
Ve gideceğim dharma yoluna”

Machig bunu söyledikten sonra dharma aramak üzere evinden ayrıldı ve çeşitli öğretmenlere değgin bildikleri üzerine düşündükten sonra Dingri Lakhor’daki Lato köyünde yaşayan Dampa Sangye’ye gitmeye karar verip, aynı gün yola çıktı. Yolculuk esnasında geceleyin yolda Dawa Zangpo isimli bir sponsor ile karşılaştı. Dawa Zangpo ona şöyle dedi; “Kızım, daha çok gençsin, niçin bir dilenci oldun? Bu hayatta hiç mi yakının yok? Ana, baba ve akrabalarının hepsi mi öldü ?”

Machig bunu şöyle yanıtladı; “Ana, baba, akrabalar ve onların maddiyatı – bunların hepsine sahibim, ancak bunların tümü dünyevi zatlardır. Ben bunların hepsini terk ettim ve Dharma uygulamak için yollara düştüm. Şimdi Dingri Lakhor’da ikamet ettiğini işittiğim Dampa Sangye’nin yanına gidiyorum.

Sponsor bu yanıtı şöyle karşılık verdi; “Kızım, sen sıradan bir dilenci değilsin. Buraya kutsal dharma’ya ilişkin düşüncelerinden dolayı geldin. Bu muhteşem. Ancak yine de bir Gurudan dharma öğretisi talep etmek için ona sunu olarak verebileceğin hiçbir şeyin yok. Bu yüzden bir ya da iki yıl hizmetçim olarak burada kal ve para kazan, ardından bu parayla gidip dharma öğrenebilirsin”

Machig şöyle düşündü, “Doğru söylüyor. Dharma uygulamak için kullanmak adına gerekli olan paraya sahip değilim.” Ve ardından da ona bu teklifi kabul ettiğini söyledi.

Ancak birkaç ay çalıştıktan sonra kendi kendine şöyle dedi; “Neden bu teklifi kabul ettin ki? Dünyevi işlere müdahil olmak istemiyordun ve dharma bulmak için evinden ayrılmıştın, şimdi ise ücretle çalışan bir hizmetçi oldun. Ölmeyeceğini mi düşünüyorsun?”

Bunun üzerine Machig sponsora şöyle söyledi; “Ölümümü hatırladım ve dharma’ya gitmem gerekiyor, hizmetçiliğe devam edemem.”

Sponsor ise bunu şöyle yanıtladı; *“Öyleyse sana burada kaldığın sürece verdiğin emeklerin karşılığı olarak tam ölçü altın vereceğim.”*

Sponsor ile vedalaştıktan sonra yeniden yollara düşen Machig nihayetinde Dingri Lakhor’a vardı ve Dampa Sangye’yi bulup büyük bir inanç ve adanmışlıkla defalarca ayaklarına kapandı.

Dampa, Machig ve diğer takipçilerine şöyle seslendi; *“On yönden toplanmış siz öğrenciler, sunularınızı buraya benim küçük uyku yerime bırakın. Biz öğretmenler bağlantı işaretlerini biliriz ve sunularınızı bırakmanızın ardından sizlere onların gösterdiği bağlantılar üzerine gerekli açıklamaları yapacağım.”*

Bunun üzerine öğrenciler çeşitli sunularda bulundu, Machig sponsorunun kendisine verdiği altınlar ile yol boyunca dilenerek biriktirdiği paraları birleştirerek bunlarla üç adet merdiven alıp üç katlı evin katlarına birer birer yerleştirmişti.

Dampa sunuları gördükten sonra merdivenleri sunan öğrencinin kim olduğunu sordu. Machig merdivenleri kendisinin sunduğunu söylediğinde Dampa ona bunun çok iyi bir bağlantının işareti olduğunu söyledi.

“Kızım, sen altı alemin varlıklarına yüksek alemlerin merdiveninde öncülük edecek ve böylece samsara’yı alt üst edip tüm varlıkları özgürleştireceksin.”

“Peki ya kaç yaşındasın kızım?” “On beş yaşındayım.”

Dampa şöyle devam etti; *“Bu da çok iyi, sen üç dünyadaki varlıkların cehaletinin karanlığını yok edecek bir ışık olacaksın. Dolayısıyla senin ismin Daepai Dronme olsun. Senin inancın bir gün güçlü bir diğer gün zayıf değil, aksine bir yay kirişi gibi sürekli ve dosdoğru, bu nedenle sana yönerge vermek de benim boynumun borcu.”*

Bunun ardındaki süreçte Dampa Machig’e Gegs-Sel INga, Ro-sNyoms sKor-Drug, Phyang-rGya Chhen-Po LNga’nın bir açıklaması, Zhi-Byed-Pa serileri ve diğer birçok önemli yönergeyi öğretti.

Ve ardından bir gün Machig’e şöyle dedi; *“Kızım artık burada kalmamalısın. Şimdi senin için Merkez Tibet’deki dışsal olarak Kadampa biçiminde görünen ancak içsel olarak tantrik uygulamalar yapan keşişlerin bulunduğu Lhatag’a gitmek daha iyi olacak. Onların manastırının yukarısındaki bölgede uygulama yapmalısın. Böylece gökyüzünün sonsuzluğu kadar çok varlığa fayda sağlayacak hale geleceksin.”*

Bunun üzerine gurusunun yönlendirme ve kehanetine uygun olarak Machig Merkez Tibet’teki Lhatag’ın yukarısındaki bölgeye geldi. Burası kimseciklerin olmadığı bomboş ve ıssız bir alandı. Burada boş ve sahipsiz bir mağara bulan Machig, bu mağaranın içerisinde kanaatkarlık uygulayıp sadece su içerek meditasyon yapmaya başladı.

Machig’in barındığı bu bölgenin alt kısmında beş ya da altı çoban grubu vardı. Geçtiğimiz yılların yaz aylarında bu çobanlar Lhatag’daki keşişler için yoğurt festivalleri düzenlemişlerdi.

Ancak bu yıl hiç yağmur yağmadığından tepelerde ot bitmemiş ve bunun neticesinde yakinekler süt vermez olunca yoğurt festivali imkansız hale gelmişti.

Başkeşiş keşişleriyle birlikte ne kadar dua edip sunularda bulunsa ve yağmur çağırma uygulamaları yapsa da, yine de gökten bir damla bile yağmur düşmüyordu. Çobanlar oldukça üzgündü. Günün birinde çobanlardan birisi Machig'in barındığı mağaraya doğru giden hayvanlarından birinin peşinden giderek Machig'i gördü. Bu sırada Machig'in zihni değişmeyen doğal halin derin dalıncı içerisindeydi. Saçları sararmış ve kirpikleri kızışmıştı. Elleri ise meditasyon pozisyonunda kucağındaydı.

Gözleri göğe doğru bakıyor ve bedeni parıl parıl parlıyordu. Bunu görüp kalbi inançla dolan çoban onun önünde eğildi ve etrafını tavaf etti.

Bunun üzerine Machig çobana şöyle sordu; *"inanç ve adanma sahibisin, peki benden hangi siddhiyi diliyorsun?"*

Çoban dharma yönergelerinin nasıl isteneceğini bilmiyordu ve hayvanlarının sütünün gelmesini istediğini söyledi.

Machig bu isteği şöyle yanıtladı *"Belli ki siddhi isteme usüllerini bilmiyorsun. Ancak yine de sana istediğin siddhiyi vereceğim. Yanında hiç yün var mı?"*

Çoban evet dedi ve omuz çantasından biraz yün çıkarıp Machig'e doğru uzattı. Machig bu yüne birkaç düğüm attı ve çobana onu ineklerinin boynuna sarması gerektiğini söyleyerek geri verdi. Ardından ise oturduğu yerin ve ayaklarının altından biraz toprak alarak sürüsünün üzerine serpmesi için onu da çobanın avuçlarına bıraktı. Çoban Machig'in dediklerini derhal yaptı ve inekleri bir anda süt vermeye başladı. Çoban oldukça mutlu bir şekilde eve dönüyordu.

Bu sırada yaşlı bir keşiş onu gördü ve şöyle söyledi; *"Zavallı çoban! Bu yıl gökten bir damla bile yağmur düşmedi ve tepelerde ot bitmedi. Hayvanlar süt vermiyor ve bu durumda festival yapmak imkansız. Neden boşu boşuna sürünü dolaştırıp duruyorsun. Kafayı yemiş olmalısın!"*

Çoban buna şöyle yanıt verdi; *"Saygıdeğer keşiş, hayvanlarım süt veriyor, onları sağacak ve bolca yoğurt yapacağım."* Bunun üzerine çoban geceleyin yoğurtlarını hazırlayıp, ertesi gün Lhatag'daki manastıra gitti. Yoğurtların hazır olduğunu gören manastır sanghası onu karşıladı ve festival başladı.

Festival başlangıcında başkeşiş topluluğa şöyle seslendi; *"Bize sponsorluk eden çobanlar şimdi hepimiz bana kulak verin. Buda'nın zamanından bugüne dek Buda'nın öğretilerinin yayılması bizim sanghamızın iyiliği sayesinde mümkün oldu. Ayrıca sanghamız çok büyük bir lütüfa sahiptir..."*

Bunun üzerine yoğurtları getiren çoban ayağa kalkıp üç defa önünde eğildikten sonra başkeşişe şöyle dedi; *"Saygıdeğer başkeşiş! Evet, şüphesiz ki Buda'nın öğretilerinin yayılması sanghamızın iyiliği sayesinde mümkün oluyor. Ancak festivalin düzenlenebilmesine sebep olan süt sizin iyiliğiniz sayesinde gelmedi."*

Çobanın bu sözlerini işiten başkeşiş *"bu çocuk neler saçmıyor!"* diye bağırdıktan sonra çobanın suratına üç defa değnek vurup şöyle söyledi; *"Biz keşişler altın gibiyizdir. Bizden gelmeyen bir lütuf başka nereden gelebilir?"* Buna yanıt veren çoban Machig Labdron'a değgin tüm hikayeyi anlattı.

Ve bunun ardından başkeşiş şöyle dedi; *“Belli ki köyümüzün yukarısında yaşayan inançsız bir kadın var. Siz iyi eğitilmiş keşişler, gidin ve önce onu münazarada yenin, ardından da boynundan siyah bir halatla bağlayıp yerlerde sürükleyerek buraya getirin.”*

Böylece manastırın büyük öğretmenlerinden bazıları yola koyuldular ve Machig’in mağarasına ulaştılar. Machig’in yanına yaklaşip onun bedenini gördüklerinde ise içleri aniden dönüşü olmayacak kadar yoğun bir inanç ve adanmayla doluverdi. Machig ile tartışmaları ya da onun boynuna bir halat bağlamaları imkansızdı. Bunun yerine pişmanlıkla ondan bir öğreti talep ettiler ve ardından huzur içerisinde manastırlarına döndüler.

Manastırda onları bekleyen başkeşiş neler olduğunu sorup, olan biteni duyduğunda sinir krizi geçirdi ve şöyle dedi, *“sizi umutsuz vakalar, saçlarınız beyazlamış ama hala bebek dişlerine sahipsiniz. Bir kızla bile başa çıkamazsınız. Çabuk atımı getirin. Oraya kendim gideceğim.”*

Bunun üzerine Machig’in mağarasının kapısına gelen başkeşiş burada büyük bir tahtın üzerine oturdu, sağında ve solunda oldukça zeki dharmta öğretmenleri duruyordu ve hepsi de gözlerini Machig’e dikmişlerdi. Başkeşiş Machig’e şöyle seslendi; *“Burada ne yapıyorsun? Bu yerde ne bir bitki, ne su, ne de herhangi bir başka besin kaynağı var ve sen bir kadın olarak burada yalnız kalıyorsun! Rahatlamak için mi yoksa herhangi bir başka sebepten dolayı mı buradasın?”*

Başkeşişin sorusuna Machig şarkı söyleyerek yanıt verdi:

“Ben dilenci Labdron,
Giden Korkutucu inzivahaneye,
Rahat mıyım? Evet rahatım.
Meşgul müyüm? Evet meşgulüm.
Rahatım;
Çünkü sahip değilim herhangi bir etkinlik yapmak için en ufak bir sebebe,
Meşgulüm;
Çünkü yoksunum en ufak bir dalgalanma ya da aylaklık anından bile.
Bu dilenci asla sırt çevirmez öğretilere,
Bu dilenci kalkmaz düşmana, samsara’ya güvenmeye.

Bunun üzerine başkeşiş şöyle dedi; *“Bu söylediklerin yanlış değil. Peki bu yüksek yerde açlık içerisinde mi kalıyorsun yoksa bolluk içerisinde mi?”*

Machig bu soruyu da şarkı söyleyerek yanıtladı;

“Ben dilenci Labdron, yaşayan bu dağ inzivahanesinde,
Bu dilenci aç mı?
Evet, aç.
Bu dilenci bolluk içerisinde mi?
Evet bolluk içerisinde.
Çok açım, yoktur çünkü yiyeceğim bir lokma bile,
Bolluk içerisindeyim, kalmaktayım çünkü dharmata halinin uygulaması içerisinde,
Sahibim dharmta tutum/davranışının öğretilerine,
Bu dilenci güvenmez tamahkarlık ve bencilliğe.”

Bunun üzerine başkeşiş şöyle dedi; *“Bu söylediklerin de yanlış değil. Peki buradaki durumun iyi mi yoksa kötü mü?”*

Machig başrahibin sorularını şarkı söyleyerek yanıtlamayı sürdürdü;

*“Ben, dilenci Labdron, yaşayan bu dağ inzivahanesinde,
Durumum iyi mi? Evet, iyi.
Durumum kötü mü? Evet, aynı zamanda kötü de.
İyi, çünkü sahip çıkıyorum siddhaların silsilesine,
Kötü, çünkü sadece dilenciler var dostlar çemberimde,
Fakat sahibim kutsal dharma'nın her şeye eşit olarak açık ve yansız öğretilerine,
Bu dilenci güvenmez düşmana, sekiz dünyevi meşgalelere.*

Başrahip sorularına devam etti; *“bu üç şarkın da yanlış değil. Ancak bu ıssız yerde cesaretle mi kalıyorsun yoksa korkuyla mı dolusun?”*

Machig şarkılarını söylemeye devam etti ;

*“Ben, dilenci Labdron, giden korkutucu inzivahaneye,
Cesur muyum? Evet cesurum.
Korkuyor muyum? Evet korkuyla da doluyum.
Cesurum, çünkü bu korkutucu karlı dağlarda yaşıyorum.
Korkuyla doluyum, çünkü samsara'nın ıstıraplarından ürküyorum.
Ben dilenci Labdron, bu asılsız bedene güvenmiyorum.
Ben dilenci Labdron, doğrudan dharma'nın öğretilerini taşıyorum.”*

Ardından başkeşiş Machig'in mağaradan dışarı çıkıp kendisini göstermesini istedi ve Machig de ona şöyle yanıt verdi; *“Önceleri davranışım cehalete dayalıydı ve ikiliğin mağarasına hapsolmuştum. Şimdi doğrudan olarak doğmamış Dharmakaya halindeyim ve zaten dışarıdayım!”*

Bunun üzerine başkeşiş Machig'den tekrar dışarıya çıkıp kendisini göstermesini istedi ve Machig de ona tekrar yanıt verdi; *“Önceden utanma duygusunun mağarasına hapsolmuştum ancak şimdi bundan da kurtuldum ve zaten dışarıdayım!”*

Buna karşın başkeşiş ısrarını sürdürdü; *“Ama artık gerçekten dışarı çıkmanı istiyorum!”*

Ve Machig de ona şöyle dedi; *“Tamam, madem ki dışarı çıkmamı emrediyorsun, öyleyse ben de çıkmalıyım!*

Ardından Machig parlayan sarı saçları ve hem yere, hem de göğe oldukça güçlü bir şekilde bakan gözleriyle dans ederek mağaranın kapısına çıktı ve başkeşiş onu gördü.

Machig'i görür görmez içinde büyük bir inanç canlanan başkeşiş Machig'e şöyle söyledi; *“Sen Ama Labdronsun. Sen sıradan bir kadın bedeninde üç zamanın tüm budalarının idrakini taşıyan gerçek bir Jnana dakinisin. Bunu fark edemediğim için lütfen beni affet. Bizler Lhatag manastırındanız, lütfen manastırımıza gel, başrahibemiz ol ve bize öğretmenlik et.”*

Machig yanıtladı; *“Doktrinler bir rahibenin bir keşişler topluluğunun başına geçebileceğinden söz etmez ve dolayısıyla bu geleneksel değildir. Ayrıca benim bir rahibe kıyafetim de yok. Size buna ilişkin bir şarkı söyleyeceğim”*

Ardından Machig başrahip ve yanındaki öğretmenlere sonrasında “Machig’in zihninin rahibe doğasının şarkısı” adıyla anılacak olan şu şarkıyı söyledi;

“Ben dilenci Labdron, giden korkutucu inzivahaneye,

Bir şapkaya ihtiyacım var ama hiç kumaş yok elimde,
Giydiğim en yüksek görüşün şapkasıdır bu nedenle.

Bir rahibe ayakkabısına ihtiyacım var ama hiç deri yok elimde,
Giydiğim dharma'nın tutum/davranışının ayakkabısıdır bu nedenle.

Gökkuşağı renkli bir kumaşa ihtiyacım var ama hiç koyunum yok, sahip olmak için kullanacağım yününe,
Kullandığım haya ve sıkı çalışmanın koyunudur bu nedenle.

Bir rahibe eteğine ihtiyacım var ama yünlü bir kumaş yok elimde,
Güzelliğim ahlak takılarımdadır bu nedenle.

Üşüyecektir yüzüm, yüzümü yıkamam halinde,
Yıkadığım beden, konuşma ve zihnimin örtülenmeleridir bu nedenle.

Dermansızlık ve hasta karaciğerimden dolayı, yoktur imkan en yüksek görüşü ayırmsayabilmeme,
Muhafaza ettiğim dört kök yemindir bu nedenle.

Yeminlerini saf tutmayı uman keşişler çok mutlu olmalılar, öyle değil mi?
Yeminlerini korumayı düşünen keşişler çok keyifli olmalılar, öyle değil mi?

Bunun üzerine başkeşiş büyük bir inanç duygusuyla şöyle söyledi; *“Saygıdeğer Machig, bir rahibe olmayabilirsin ancak dharma uygulayıcıları, özellikle de dağlarda inzivada kalanlar için görüş, meditasyon ve tutum/davranış en önemli noktadır. Bu yüzden lütfen bize görüş, meditasyon ve tutum/davranış üzerine bir şeyler söyle.”*

Machig bunu şöyle yanıtladı; *“Geçmişte görüş, meditasyon ve tutum/davranış uyguladım ancak şimdi onlarla olan bağlantımı kestim, şarkımı dinle.”*

“Ben dilenci Machig, kalan bu dağ inzivahanesinde,
Sahiptim önceden belirli bir dharma görüşüne,
Ancak o boşluğa karıştı ve kayboldu, tüm yanlı kavrayışın yok edilmesiyle.
Sahiptim önceden belirli bir meditasyon şekline,
Ancak o boşluğa karıştı ve kayboldu, zihnimdeki donukluk ve haşarılığın yok edilmesiyle.
Sahiptim önceden belirli bir dharma tutum/davranış biçimine,
Ancak o boşluğa karıştı ve kayboldu, diğerlerini etkilemek için sergilenen tüm yapmacık davranışların yok edilmesiyle.

Şimdi sahibim tutmam gereken tek bir yemine.
Fakat siz görüş, meditasyon ve tutum/davranış sahibi olan keşişler,
Ne mutlu sizlere!

Bu yanıtla birlikte başkeşişin inancı daha da güçlendi ve ardından Machig'e şöyle sordu;

"Saygıdeğer Machig, Hiç evlenmedin mi? Neden kendi yurdunda kalmadın? Anne veya baba tarafından hiç akraban, hiç mal ve mülkün yok mu?"

Machig yanıtladı; *"Evlendim ve aynı zamanda hem anne hem de baba tarafından akraba ilişkilerim oldu. Ancak ardından tüm bunların aldatıcı olduğunu gördüm ve dharma yoluna girdim. Şimdi, zihnimin altı neşesi şarkımı dinle"*

"Ben Labdron, kalan bu dağ inzivahanesinde,
Dharma uygulamak istedim kendi yurdunda, köyümde,
Ancak atayurdu beterti aldatıcı, şeytani bir hapisaneden de,
Sahip değilim atayurdunun huzursuz zihinleri için en ufak bir arzuya bile.

Şimdi hiçbir ayrım gözetmeksizin, her yeri atayurdu olarak görüyorum ve zihnim çok mutlu.

Dharma uygulamak istedim devam ederek baba tarafı akrabalarımla ilişkiyi sürdürmeye,
Ancak onların kibir dağının yüksekliği müsaade etmiyordu, doğal farkındalığın güneşinin
üzerinden yükselmesine,
Bu yüzden, bu dilenci karar verdi baba tarafı akrabalarını terk etmeye.

Şimdi şefkatli gurularımı baba tarafı akrabalarım olarak görüyorum, öğretileri baba tarafı
ilişkilerim yaptım ve zihnim çok mutlu.

Dharma uygulamak istedim devam ederek anne tarafı akrabalarımla ilişkiyi sürdürmeye,
Ancak onlar benziyorlardı içerisine dharma yönergelerinin özgürleştirici iksirinden koymak için hiç
yer kalmamış bir zehir küpüne,
Bu yüzden bu dilenci karar verdi anne tarafı akrabalarını terk etmeye.

Şimdi yoldaş dharma uygulayıcılarını anne tarafı akrabalarım olarak görüyorum. Dharma'nın
göğsünden besleniyorum ve zihnim çok mutlu.

Dharma uygulamak istedim devam ederek kocamla ilişkiyi sürdürmeye,
Ancak kocam benziyordu bir boyunduruğa ve imkan vermiyordu uygulama fırsatlarını
keşfetmeye,
Bu yüzden bu dilenci karar verdi kocasını terk etmeye.

Şimdi kendiliğinden mevcut bilgelik ile evliyim ve zihnim çok mutlu.

Dharma uygulamak istedim devam ederek çocuklarımla ilişkiyi sürdürmeye
Ancak çocuklarım benziyorlardı beni samsara'ya bağlayan bir halata ve vakit bırakmıyorlardı
samsara'nın ıstıraplarının bataklığından çıkıvermeye,
Bu yüzden bu dilenci karar verdi çocuklarını terk etmeye.

Şimdi farkındalığın daima yeni ve taze küçük çocuğuna sahibim ve bu doğmamış ve ölmeyen
çocukla zihnim çok mutlu.

Dharma uygulamak istedim veda etmeden mal ve mülklerime,
Ancak mal ve mülkler benziyorlardı şeytani bir ayak bağına ve huzur vermiyorlardı zihnime.
Bu yüzden bu dilenci karar verdi mal ve mülkünü terk etmeye.

Şimdi asla eksilmeyen servetin kapısını açtım ve çabasız beslenmenin kesintisiz tedariki ile zihnim daima çok mutlu.”

Bunu işitişiyile başrahip değişmez bir inanç kazandı ve bedeninin tüm ıstıraplarının sona erdiğini hissetti. Ardından Machig’e şu teklifi yaptı;

“Saygıdeğer Machig manastırımızın lideri olmak istemiyor olabilirsin ancak bizim Zangri Kharmar isimli bir inzivahanemiz de var. Lütfen oranın başına geçmeyi kabul et.”

Machig bunun daha uygun olacağını söyledi ve ardından on sekiz yaşından seksen sekiz yaşına dek kalacağı ve bu süre zarfında sayısız varlığa yardım edeceği Zang-Ri mKhar-dMar’a geçti.

Ölüm anında Machig öğrencilerine şu şarkıyı söyledi;

“Uygulama deneyimleri açıkça ortaya çıkabilinler diye,
Sahibim bilinç transferi öğretilerine,
Aktardım onları kutsama aşamalarındaki öğrencilerime.

Mutlu olun öğrencilerim!

Alışkanlığa dayalı umut ve korkulardan tamamen özgürleşilebilirsin diye,
Sahibim kendi beden ve kanını sunu olarak verme öğretilerine,
Aktardım onları yol aşamalarındaki öğrencilerime.

Mutlu olun öğrencilerim!

İkiliksel zihinsel etkinlik tamamen yok edilebilirsin diye,
Sahibim etkinlikten özgürlük öğretilerine,
Aktardım onları yolun öğretileri aşamalarındaki öğrencilerime.

Mutlu olun öğrencilerim!

Tüm zorluklar yardımcıları olarak kullanılabilirsin diye,
Sahibim zihinde ortaya çıkan her şeyin nasıl salıverileceğini gösteren öğretilere,
Aktardım onları maraların (yanılsamaların) yok edilmesi aşamalarındaki öğrencilerime.

Mutlu olun öğrencilerim!

Fayda hazinesinin sandığı diğerlerine de açılın diye,
Sahibim emel (niyetsel) ve uygulama Bodhicittası zihin eğitimi öğretilerine,
Aktardım diğerlerine fayda sağlamak üzerine olan bu öğretiyi öğrencilerime.
Mutlu olun öğrencilerim!

Sunular yapmalı ve dualar etmelisiniz, anne ve evlat asla ayrılmasın diye,
Kendiniz ve diğerlerinin faydası için fayda hazinesinin sandığını açtım ve verdim size.

Üzülmevin evlatlarım!

Erdireceğim samsara'nın altı alemindeki tüm varlıkları kurtuluşa,
Ve özellikle de, samsara'dan özgür kılacağım dua eden herkesi Zangri Kharmar'a."

Machig Labdron bu şekilde söz verdikten sonra nirvana'ya geçti.

Onun ölümü esnasında yüksek, orta ve alt düzeydeki öğrencileri farklı şeyler gördü. En yüksek düzeyde olanlar, Machig'in önce sis ve bulutlar tarafından sarılıp sarmalandığını, ardından uyluk kemiği boynuzu ve davulunu çalıp, altı kemik takısını sallayarak ortaya çıktığını ve sonrasında beş ailenin dakinileri tarafından taşınarak götürüldüğünü gördüler.

Orta düzeyde olanlar, onun bedeninin bir kara halileye benzeyene dek büzüldüğünü ve ardından beyaz bir ışığın içerisine karışarak yok ortadan kaybolduğunu gördüler.

Alt düzeydeki sıradan öğrenciler ise, onun ağır bir şekilde ateşlendiğini ve uzun süren bir hastalık sürecinin ardından öldüğünü gördüler.

Machig Labdron'un bedeni halen Zangri Kharmar'da korunmaktadır.

Machig Labdron, Chöd ve onun tüm öğretilerinin uygulanması için sığınma icra etmenin, bodhicitta geliştirmenin, bilinç transferinin, adanmışlıkla dua etmenin ve sunular yapmanın elzem olduğunu söylemiştir.

Machig Labdron'un bu gizli biyografisi ve içerisinde yer alan şarkıları büyük meditasyon uygulayıcılarına faydalı olması amacıyla yazıya dökülmüştür.